

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

**Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de**

Lvgdvni, 1609

Seruus & ancilla.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

726 SERVVS, ET ANCILLA.

non confesso per totum annum, & notorio peccatori, qui subito, & sine signis contritionis decesserunt. cap. 26. num. 33. Item publico vsurario morienti sine pramissa restitutione, aut cautione: & qui sepelierit illum, manet excommunicatus. cap. 18. num. 28. Item Canonico regulari etiam laxissima regula, testanti, & vel testari volenti, nisi à proposito desistat. Secus de illo, qui per simplicem schedulam significavit voluntatem suam, in distribuendis rebus suo vsui deputatis, non per modum testamenti. c. 27. n. 270.

Ius ad sepulturam est quid spirituale. ca. 25. num. 99.

Beneficiarius inducens aliquem ad promittendum, vel iurandum, se acceptaturum sepulturam in sua Ecclesia, vel iam acceptatam non mutaturum, peccat & est excommunicatus. cap. 25. nu. 132.

SERVVS, ET ANCILLA.

Seruus non debet à Domino, atroci & crudeli modo puniri. cap. 14. nu. 19. Qui sic tractatur à Domino potest illum compellere, vt se alteri vendat. c. 16. n. 22.

Serui matrimonium non debet impediri à Do

à Domino. cap. 14. n. 2 l. Et ancilla qua Dominus luxuriosè abutitur, potest fugere, & etiam compellere Dominum, vt eam alteri vendat. c. 16. num. 22.

Quamuis posset sanciri lex, vt quis efficeretur seruus, pro debito, numquam tamen sancita est in republica Christiana. cap. 17. numer. 88.

Pater potest vendere filium, etiam iniutum, ob necessitatem extremam. cap. 17. num. 88. cap. 23. num. 96.

Non licet emere hominem liberum, non constitutum in extrema necessitate se vendendi, vel possessum pro seruo, quem tamen credere debet iniusta seruitute detineri. c. 23. num. 95.

Secus si emat à destinantibus illum in cibum. Et iste se ipsum per se, vel per alium potest redimere dato iusto pretio, etiam iniuto possessore: & si iste vendatur à primo emptore, admonendus est secundus emptor de modo quo fuit antea emptus. & primus emptor potest capere etiam interesse pretij dati. c. 23. num. 96.

Mala fide emit seruum, qui credit esse publicam famam fuisse iniuste captum. Ibid.

Homo ad mortem damnatus (sententia, vel statuto concedente facultatem se redimendi) potest se vendere redimenti, pretio

redemptionis. cap. 24. num. 17.

Seruus an possit ordinari, an fugere, an conjugatus vendi, vide tit. Irregularitas. III. Fuga & Matrimonium XIII.

SIMONIA I. IN SE.

SIMONIA est studiosa voluntas emendi vel vendendi rem spiritualem, vel ei annexam. Estque triplex. Mentalis tantum, quæ mente concipitur citra omnem conventionem expressam, vel tacitam, siue res tradatur, siue non. Conventionalis tantum est expressè, vel tacitè conuenta, nondum tamen ab utraque parte exequuta: nam implementum ex parte promittentis temporale, imò nec spirituale, non impedit quin simonia sit conventionalis tantum. Realis est expressè vel tacitè conuenta, & ex utraque parte completa, saltem quoad aliquorum promissorum utriusque partem. cap. 23. num. 103. 104.

Simonia purè mentalis est etiam peccatum mortale: & est duplex, vna quæ non peruenit ad dationem, neque ad conventionem, altera quæ peruenit ad dationem sine vlla conventionem. n. 102. Nou. 103. Itè omnis Simonia est peccatum mortale. n. 111. Quod magis confirmat in Nou. 110.

Non est Simonia dare minus principaliter

1219